

MARCUS DEGERLUND

»Det är en speciell värme i Bajen«

TEXT TOMMY FAGERBERG • FOTO HASSE FRIDÉN

Möt Marcus Degerlund – en av vårens verkliga överraskningar i Hammarbytruppen. I vintras var han långvarigt sjuk och långt ifrån en startplats. Nu bara ett drygt halvår senare har han startat i åtta av Hammarbys 17 matcher. Efter mittbackskollegan Joseph Aidoos sorti till belgiska Genk pekar mycket på att den speltiden kommer att utökas ytterligare.

★ **Marcus Degerlund** kom till Hammarby inför säsongen 2016 från Västerås SK. Under sin första säsong gjorde mittbacken några träningspass med A-truppen men var framför allt en viktig del i det U19-lag som tog sig till SM-semifinal. Från och med 2017 har Marcus tillhört A-truppen. I vintras tecknades ett A-lagskontrakt som sträcker sig över 2018. Den allsvenska debuten kom mot GIF Sundsvall på Nya Söderstadion den 23 april. En match som slutade 0–0. Sedan dröjde det nästan två hela matcher till innan Degerlund var med om att släppa in ett mål som startspelare (Halmstads reducering i 85:e min på Örjans vall).

Att han setts som en talang sedan unga år skvallrar hans tidiga debut i Västerås SK i division 1 om. Det blev två matcher där som 16-åring innan flytten till Stockholm. Väl i Bajen så blev han en del av den kvartett spelare födda 1998 som stod för det ungdomliga i årets A-trupp. En kvartett som numer är en duo. Först lämnade Isac Lidberg för att gå till Åtvidaberg i Superettan innan serien startade och sedan lånades Dusan Jajic ut till IK Frej i division 1 nu under sommarfönstret. Marcus

och Leo Bengtsson är kvar och de har haft relativt bra med speltid under våren.

Låt säga att det blir bänk för dig i fem-sex matcher nu, skulle du också söka andra alternativ då?

– Nej, för fan. Jag är bara 19 år och som mittback kan man spela länge. Fotbollen är som den är. Att jag fick så här mycket speltid som jag fått beror på tillfälligheter också. I vintras var jag sjuk mycket och då var jag längst ifrån spel av 98:orna. Nu när halva säsongen har gått har jag spelat mest. Mig gör det inte så mycket att jag får bänka lite då och då såhär i början av karriären. Det finns ingen stress. Jag är på den nivå jag vill vara och känner att tränaren tror på mig.

– Däremot lämnade jag Västerås SK eftersom jag inte fick några chanser alls där. Visst var jag ung men samtidigt hade jag kompisar i samma ålder som hade fasta platser i lag både på samma nivå som VSK och över. Jag kände att jag måste vidare.

Det var väl i första hand inte till A-laget Hammarby värvade dig?

– Jorå, men på sikt. Däremot har det gått fortare än både klubben och jag förutspådde. Hade du frågat mig för ett år sedan om jag trott att jag skulle spelat så mycket som jag gjort nu skulle jag inte satt några pengar på det. Så är det ju. Jag fick en bra start mot Giffarna och sedan har det rullat på. Bollen har studsat min väg. Richard Magyar gjorde det lätt för mig också. Bra snack på honom.

Apropå snack, vad kallas du för i laget? Beroende på vem man pratat om dig med så kallas du för olika smeknamn. Macke, Mackan, Degen.

»Jag var från början central mittfältare – jag ville ju vinna, bidra i det offensiva«

En laddad Marcus i mötet mot Elfsborg.

– Det är nog Degen som toppar där. Jag kallades för det i VSK också och tyckte det var sådär. Sedan blev jag upplockad till samma lag som min storebror och då fick jag heta Lill-Degen. Då kändes ju Degen helt plötsligt bättre. När jag flyttade hit tänkte jag vad skönt. Nu kommer jag kallas Macke igen men det tog ju inte många minuter innan jag kallades för Degen även här. Det ligger tydligen nära till hands.

Jo, det gör ju det. Vad gör "Degen" annars på dagarna då. Några fritidsintressen?

– Playstation. Det blir mycket av den varan. Fifa såklart. Karriärläge. Men också Call of Duty, Battlefield och sådana spel. Annars när det blir en dag ledig brukar jag åka hem till Västerås för att umgås med mina vänner där. Det är lite skönt att komma ifrån faktiskt. Det är inget fel på Stockholm men det är i Västerås jag har min bas liksom. Eftersom det är så nära så sticker jag dit.

När du säger Fifa, karriärläge, kan jag inte låta bli att fråga om du köpt dig själv?

– Nej, jag har sett att jag finns med nu men min uppdatering av spelet är sedan i höstas och då var jag för kass. (Skratt).

OK. "Nästa år då jävlar", som vi brukar säga. Nu tillbaka till verklighetens fotboll. Har du alltid varit försvarare?

– Nej, jag var central mittfältare till och med att jag kom till VSK:s akademi. Då satte tränaren ner mig som mittback. Det var på våren 2013. Min längd bidrog nog mycket till det. Jag tänkte att vafan, jag vill ju vinna, bidra i det offensiva. Jag tyckte det skulle vara bäst för laget om jag spelade på mittfältet. Så jag pinnade på som vanligt. Drev upp bollen högt i banan och sökte avgöranden. Ungefär som jag gjort tidigare fast lite längre ner i banan. Men såg alltid till att vara hemma igen när motståndarna fick bollen. Jag tänkte att det skulle få mig tillbaka upp på mittfältet igen men det blev snarare tvärtom.

Du har ju spelat en del som vänsterback också. Från början i landslaget, va?

– Nej, första gången var faktiskt i Hammarby i U21 mot Sirius. Förbundskaptenen var där och såg den matchen och det gick riktigt bra. Sedan fick jag spela vänsterback mot Danmark i landskampen efter. Vi vann den med 6–2. Jag gjorde ett mål bland annat. Jag spelade även en match i Allsvenskan där mot Malmö i våras. Det är helt OK även om jag känner mig mest hemma centralt i banan.

Det ligger väl heller inte så långt borta i

en tränares sinne att kasta upp dig på topp sista 10? Om man jagar och vill förändra, alltså?

– Eller hur? Gärna för mig. Jag får akta mig för Paulsen bara. Han brukar ju dominera där uppe.

När Marcus Degerlund kom till Hammarby pendlade han mellan Västerås och Stockholm det första halvåret innan klubben ordnade lägenhet åt honom. En bra lösning för den då 17-årige Degerlund, som en mellanetapp att flytta hemifrån, även om det innebar tidiga mornar. Upp klockan sex varje morgon. Marcus ryser till när han säger det. Att sova är något han gillar. Alltid en tupplur efter träningarna när han kommer hem på dagarna.

Marcus Degerlund

Född: 16 mars 1998

Bor: Gamla Enskede

Längd: 194 cm

Vikt: 83 kg

Moderklubb: Västerås IK

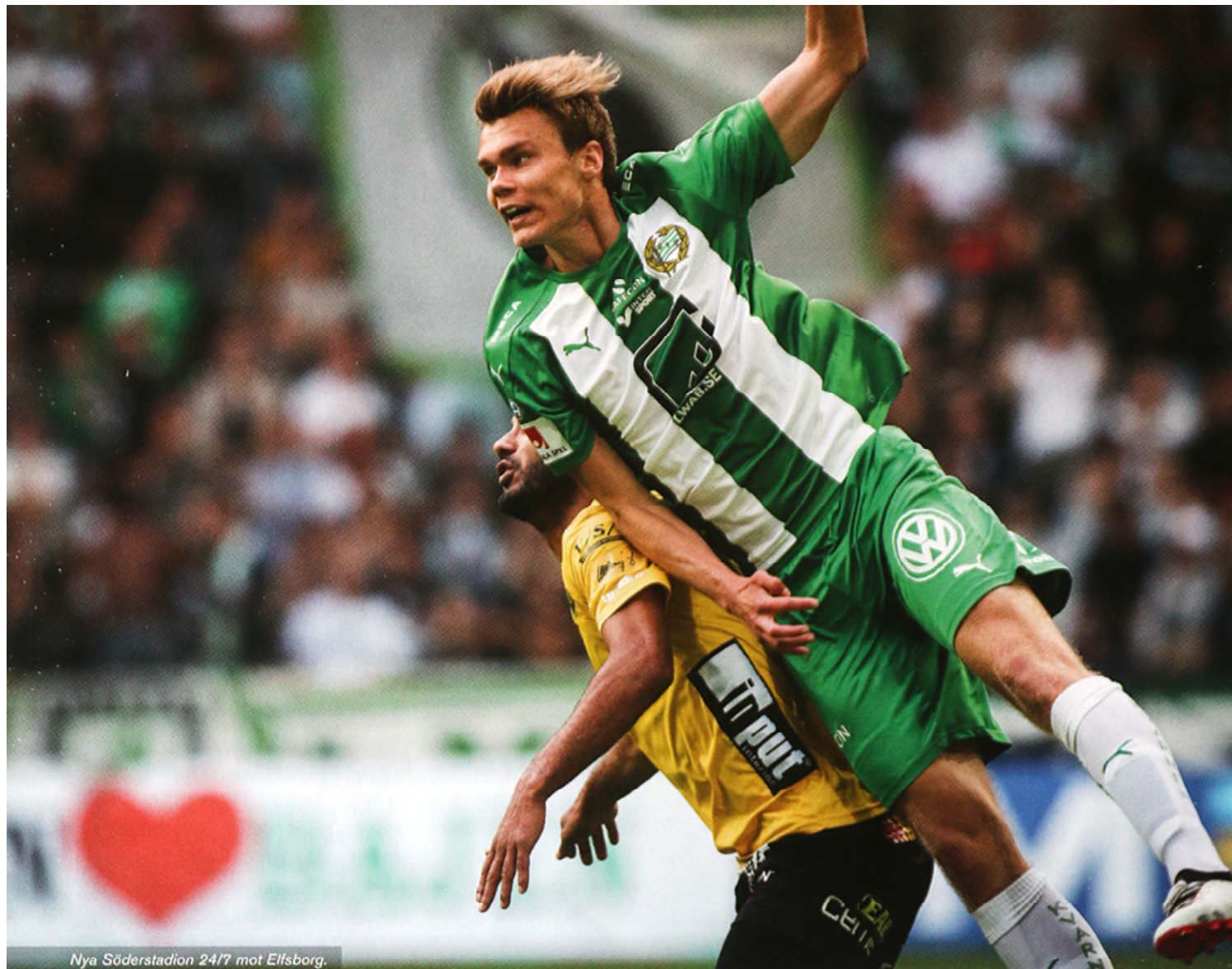
Kontraktslängd: T o m 2018

Landskamper: U17, 1st
U19, 12st

Klubbar i karriären:

2015 Västerås SK

2016– Hammarby

Nya Söderstadion 24/7 mot Elfsborg.

Han går så långt att han menar att 10:30 är i tidigaste laget att börja träningarna på, som man gör i Hammarby. Då känner jag att jag måste bita ifrån och säger att det är tur att han inte har ett vanligt arbete. Marcus garvar och nickar.

Hammarbyikonen Matte Werner som jobbar med materialet på Årsta IP kommer förbi vårt bord. Han frågar om jag lyckas vrida ur några sensationer ur Degerlund. Jag svarar att jag är lite extra schysst mot unga lirare. Matte skrattar och säger att när han var 19 var han som stöddigast och det var tur för mig att jag inte var med då. Marcus följer konversationen och skiner upp i ett av sina många leenden under intervjun och säger:

– Det är något speciellt med Bajen, alltså. Sådan värme. Tänker då bland annat på Elfsborgsmatchen i Borås. Efter slutsignalen står typ hela klacken kvar och peppar oss trots att vi torskade med 0–3. Helt fantastiskt. Utan att nämna några har jag hört om andra fans som har kvartssamtal och grejer med spelarna efter en sådan smäll. Det senare har jag svårt att tro skulle göra något lag bättre. ■

INSPEL FRÅN LÄHTAREN

Roger: Vad har du för personrekord på 60 meter?

– Det var längesen jag sprang 60 meter så någon tid kommer jag inte ihåg. Men jag sprang 30 meter på 3,91 sekunder för två år sedan.

Åsa: Vad sa du ordagrant när ni spelade mot Häcken borta och du tacklade motspelaren och han fick straff?

– (Skratt) Det vet jag inte. Tror jag sa "Du måste skämta" eller "Hur fan är det möjligt?".

Niclas: Du förlängde ditt kontrakt bara till och med 2018. Varför så kort?

– Jag blev erbjuden den längden på kontraktet eftersom jag ännu inte visat vad jag gick för i seniorsammanhang.

Ove: Spelade du tillsammans med Victor Nilsson Lindelöf i Västerås?

– Nej, han drog till Benfica 2012 och jag klev upp i A-truppen 2015. Men han var med och tränade med oss inför U21-EM och gav mig lite bra tips.

Anne-li: Var spelar du om 5 år?

– I Arsenal om jag får drömma.